

HOOFSTUK 5

KONKLUSIE

Nadat 'n paar inleidende opmerkings in hoofstuk 1 van hierdie ondersoek gemaak is, is in hoofstuk 2 daarin geslaag om kernelemente van die *κοινωνία*-dinamiek te identifiseer. Dit is belangrik om daarop te let dat hierdie *κοινωνία*-elemente telkens vanuit deeglike, dog gefokusde eksegetiese, uitgekristalliseer het en dit nie bloot lukraak bepaal is nie. Hierdie *κοινωνία*-elemente is dan ook telkens eers teen die kerndefinisie van die *κοινωνία*-dinamiek, wat die totale omskrywing van die *κοινωνία*-woordgroep vervat, getoets en seker gemaak dat dit laasgenoemde komplimenteer, eerder as weerspreek. Die kulminering van hierdie hoofstuk se navorsing was derhalwe in die samestelling van wat genoem sou kon word 'n “*κοινωνία*-gedefinieerde teologiese raamwerk”, met ander woorde 'n bondige, maar tog ook volledige, verwysingsstelsel van die *κοινωνία*-dinamiek waarmee die ondersoek voortgesit kon word. Met hierdie “teologiese raamwerk” voorts as inlasblad handig, is daar vervolgens voortgegaan om te bepaal of die *κοινωνία*-dinamiek werklik so prominent gefigureer het in spesifiek Paulus se hantering van die Korinte problematiek.

As gevolg van die prominente funksie van 1 Kor 1:1-9 in die totale Korinte brief, soos hierbo deeglik aangetoon is, is daar in hoofstuk 3 moeite gedoen om te beredeneer dat die *κοινωνία*-dinamiek reeds hiér al 'n definitiewe rol in die brief gespeel het. 'n Redenasielyn wat dan ook suksesvol voltooi is, deurdat sonder twyfel aangetoon is dat talle elemente van die *κοινωνία*-gedefinieerde teologiese raamwerk nie alleen raakvlakke met die ter sake aanhef en dankseggingspassasie gehad het nie, maar voorts ook op grond van die besondere posisie van die *κοινωνία*-term in 1:9, by implikasie die weg gebaan het om spontaan, dog ook eksegeties-korrek, te aanvaar dat hierdie voorkoms van die *κοινωνία*-dinamiek beslis nog vorentoe in die Korinte brief 'n onmiskenbare rol sou speel.

Dit is dan veral ook in hoofstuk 3 waar die een faset van die gestelde hipotese bo alle twyfel bewys is, hoewel dit ook reeds baie duidelik met die nadere formulering van die *κοινωνία*-dinamiek in hoofstuk 2 deurgeskemer het. Dit is naamlik dat die *κοινωνία*-dinamiek baie beslis 'n spesifiek Christosentriese karakter het. So is dit dan byvoorbeeld deeglik beredeneer dat Christus nie alleen die “Ingang” tot die *κοινωνία*-ruimte is nie, maar dat alle optrede binne die *κοινωνία*-dinamiek ook Christus-gerig moet wees, met die vooruitsig dat hierdie *κοινωνία*-dinamiek, op grond van Christus se opstandingskrag, selfs tot na die dood sal preserveer! Dit is dan veral ook hier in hoofstuk 3, met die besondere *nexus*-posisie van 1:9 en die gepaardgaande direkte koppeling tussen *κοινωνία* en Christus, waar finaal aangetoon is dat Paulus eintlik met teksverwysings na spesifieke deelgenootskap met Christus as't ware vir ons 'n “sleutel” in die hand gee tot verdere ontsluiting van *κοινωνία*-elemente binne die *κοινωνία*-gedefinieerde teologiese raamwerk. 'n Besluit wat later in hoofstuk 4 sou korreleer met antieke agtergrondsgebruike soos wat plaasgevind het tydens heidense offermaaltye.

Vervolgens is dit nie alleen in hoofstuk 2 nie, maar veral ook in hoofstuk 4 met betrekking tot talle elemente van die *κοινωνία*-dinamiek oortuigend aangetoon

dat die ander faset van die hipotese ook voorts as waar erken kan word, naamlik dat die *κοινωνία*-dinamiek inderdaad binne die antieke sosiale waardes en normes ingebed is. As prominente voorbeelde hiervan is daar veral verwys na die sosio-historiese elemente vanuit die antieke familie-opset; die beginsels van kliënt-bemiddelaar-weldoener en wederkerigheid; gebruike rondom antieke maaltye en dan veral ook die antieke funksionering van waardes soos “eer en skaamte” en “dank-optrede”.

Laastens is sekerlik die kern van die hipotese, naamlik dat Paulus vanuit die geformuleerde Christosentriese, *κοινωνία*-dinamiek geput het, ten einde bepaalde probleemkwessies in 1 Korintiërs vermanend en raadgewend aan te spreek, voldoende bewys. Dit is gedoen deur Paulus se hantering van die probleemkwessies in veral 1 Kor 8:1-11:1 en 1 Kor 5-6 deeglik te ondersoek. In die eerste plek is dan ook gevind dat eersgenoemde teksgedeelte sonder twyfel op deurlopende basis raakvlakke met die *κοινωνία*-dinamiek getoon het. In die tweede plek is net so oortuigend bevind dat, hoewel die *κοινωνία*-term glad nie in 1 Kor 5-6 voorkom nie, hierdie gedeelte net so vrugbaar en konstant met die *κοινωνία*-dinamiek raakvlakke getoon het! Resultate wat nie anders kan nie as om die onbetwisbare gevolgtrekking te maak dat Paulus baie beslis op prominente wyse vanuit veral die *κοινωνία*-dinamiek as basiese denkpatroon geput het toe hy oplossings moes voorsien op sekere probleemareas, soos dit in die Korinte gemeente aangetref is!

Op grond van die feitlik ononderbroke wyse waarop Paulus veral die *κοινωνία*-dinamiek dan as potensiële interpretatiewe raamwerk benut het in sy formulering van toepaslike oplossings tot die ter sake probleme in spesifiek 1 Kor 8:1-11:1, sowel as hoofstukke 5 en 6, lei dit inderdaad as't ware tot 'n oop einde vir die huidige ondersoek. Dit sou naamlik bykans kortsigtig wees om nie tog op hierdie stadium te vra of die volgende versigtige aanname nie dalk gemaak kan word nie:

gegewe dat daar op grond van ten minste 5 hoofstukke, waar die *κοινωνία*-term self eintlik uiters min figureer, aangetoon is dat Paulus tog wel pertinent van die *κοινωνία*-dinamiek gebruik gemaak het in sy hantering van sekere problematiek binne die Korinte gemeente, kan vervolgens aangeneem word dat hy na alle waarskynlikheid ook met betrekking tot ander probleemareas, soos elders aangespreek in die Korinte brief, van dieselfde interpretatiewe raamwerk gebruik gemaak het! Uiteraard bly hierdie bloot 'n “aanname” wat inderdaad aan die ondersoek 'n “oop einde” verleen, sonder dat daar ruimte is om ook dít ten volle te toets?!

Soos in die inleiding tot hierdie ondersoek gestel, hoop ek ten slotte dat die bevindinge van hierdie ondersoek en dan veral ook die opsomming van prominente elemente van die *κοινωνία*-dinamiek, soos vervat in die inlasblad en gebruik deur Paulus, ook aan huidige gelowiges in sleutelposisies 'n effektiewe interpretatiewe raamwerk sal voorsien as potensiële hulpmiddel tot hedendaagse probleme in gemeentes van onse Here Jesus Christus!